

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 66. Carolus Barberinus Cardinalis fatis functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. quinta Augusti nonnisi quinquaginta
A. C. 1704 & unum annos natus deceasit.

§. LXVI.

*Carolus Barberinus Cardinalis fatus
functus.*

Postremus inter Purpuratos hoc anno
denatos erat Carolus Barberinus
patria Romanus. Hic regnante Inno-
centio X. communi Barbarinæ familie
calamitati ac vexationi involutus, in
Franciam profugere coactus est, se-
data autem tempestate Romam rever-
sus, præcipiti fortunæ cursu ad Pur-
puram ab eodem Pontifice vocabatur,
variis quoque Congregationibus præ-
fectus: Helvetia insuper, Polonia, Lu-
sitania & Sabaudia Barberinum apud
Sacram Sedem sibi Patronum delegit,
non sine magno emolumento; quippe
Polonus & Cæsarem optatissimi ac per-
petui fœderis nexu conjunxit, cumque
moribus comis, munificus, liberalis,
atque ab omni partium studio alienus
esset, mortuo Innocentio XI. plurium
Cardinalium suffragia in eum collima-
bant, prævalebat tamen Gallorum
factio, ac insuper obstabant adhuc pu-
blica Urbani Nepotis sui vitia, vitæque
licentia: mutata autem temporum vi-
cissitudine post Innocentii XII. obitum
Barbe-

Barberinus communibus ferme votis Sæc. XVII,
in summum Pontificem expetebatur, A.C. 1704.
faustissima quæque populo sibi augu-
rante ex tanti Viri electione, de quo
hoc carmen in vulgus spargebatur.

Dum dominantur apes, vis dicam,
quale futurum

Imperium Romæ? copia mellis erit.

Solus autem Barberinus vanam
eiusmodi spem eludens, omnem movit
lapidem, ut ceterorum suffragia in Car-
dinalem Albanum transferret, a quo
etiam ad D. Petri Cathedram promoto
Legatus a Latere Neapolin decerne-
batur, Philippo Hispaniarum Regi ob-
tentum Regnum gratulaturus. Pau-
lo post Romam redux, ibidemque vi
morbi oppressus, die undecima Octobris
naturæ debitum reddidit, emenso æta-
tis anno septuagesimo quarto.

§. LXVII.

Principum atque Illustrium deceffus.

Eodem pariter fato hoc anno sublati
sunt Hermanus Wernerus Episco-
pus Paderbornensis, cui Franciscus Ar-
noldus a Metternich die vigesima prima
Maij successit, & Marquardus Rudol-
phus de Rodt Constantiensis Episcopus,
qui eodem anno successorem habuit
Joan-